

Своју кућу треба да у наредном периоду почистимо, а то значи да прво треба да видимо где то цури новац, где се краде. Најважније је у овој земљи да престане да се краде оно што је народна имовина, а државно власништво да се третира као лично.

У Србији не може више да се једе супстанца, јер смо дошли до краја, а искрено се надам да имамо излаза, и верујем у ову власт, каже у интервјуу “Дневнику” посланица СДПС Љиљана Несторовић, новинарка која се поново вратила у српску политику и Скупштину Србије са листом “Будућност у коју верујемо – Александар Вучић”.

Како изгледа повратак у парламент?

- Све ми је познато, да не кажем фамилијарно, обзиром да сам у једном целом мандате била посланик. Нема никакву дилему шта ме овде чека, с тим што су ово значајно тежа времена него она од 2004 – 2007. када сам била у Скупштини Србије. Мислим да овај парламент чекају доста тешке одлуке.

Због чега сте се вратили, због тих одлука или...?

- Искрено, када сам напуштала мандат 2007. године напустила сам и српску политику и некао се разишла с поимањем исте. Тренутно имам неку наду да је могуће да се уозбиљи и овај парламент, да му се врати права снага. Мислим и да су људи који су сада преузели власт у земљи спремни на те неке тешке одлуке и реформске потезе да коначно на некако очистимо своју кућу, и подвучемо неке црте. Надам се да ће овај скупштински сазив допринети томе.

Ви кажете да излаз постоји, како то изгледа из Ваше визуре?

- Да излаза има, треба да се суочимо с тим где су нам највеће трошковне рупе, где су непотребно запослени људи, где фале... Треба урадити генерално поспремање државе, а то јесте ужасно тежак посао и стварно се надам да ће моћи да се спроведу у пирамиди до саме основе одлуке које се буду доносиле на врху.

Када поминете рупе, има ли их у законима, па су богаћена, иако се зна каква

“покривена законом” И дали сте за то да незуастарева дело крађе државне имовине и новца?

- Апсолутно то је један од начина. С друге стране један од најбитнијих закона је онај о пореклу имовине. Добро треба промислити, јер свако од нас је у доба рата, санкција стекао можда нешто што не може да докаже. Нисам за неко ад хок, партизанско пописивање имовине, не ретроактивно, али макар за будућност мора да се зна ко је у овој држави на који начин стекао богатство. Уколико не може да се допринесе да сваком од нас еволутивно скочи свест, онда макар неким строжим законским режимом и контролом треба да уђемо у траг како се троши новац и ко како зарађује. Надам се само да ће у времену пред нама људи имати прилику да га зараде.

Уколико погледамо тај период до и од 2000. године, бизнисмене који су нешто

опељешили по држави, банке и слично, и постали то што јесу, шта онда?

- Једини начин је да добијете судство и тужилаштво који су у стању да то прецесуирају. Као народни посланик могу само да скренем пажњу на ту проблематику. Оно што је алфа и омега свега јесте правосудни систем, функционисање правне државе. Без тога не можемо ништа да урадимо, ни да се боримо против корупције, ни против било чега другог, једноставно не можемо да градимо државу. Стварање ефикасног правосуђа је број један по мени.

Мислите ли да ће се тиме вратити покрадени новац, макер део, у државну касу?

- Нисам сигурна да може већина покраденог новца да се врати, а волела бих да је систем довољно јак или да можемо у кратком времену да га таквим направимо. Али, хајде да гледамо ствари позитивно. Надам се да је то могуће и треба на томе радити, управо као што се казали, кроз тај закон о незастаревању крађе државних пара, као што су урадили у Хрватској. И хајде да ставимо тачку на пљачку у будућим временима. Просто да зауставимо неке негативне процесе је довољно за почетак и да се никада више политичке елите не понашају као од 2000. године до данас.

Када сте ушли у парламент били сте у другачијој коалицији, коју је изнедрио ДОС,

о дове с којом сте севратили. Шта кажете на коалицију окупљену око СНС?

- Навијам за ову данашњу коалицију изато сам овде. Исцрпели смо не само економски, привредно државу, већ и политички и за случај неуспеха ове коалиције заиста би доживели и тај политички банкрот. Нажалост политичке елите су од 2000. године до данас политички само дезавуисале саме себе, компромитовале до те мере да ми сада више не знамо шта да очекујемо, на пример на следећим изборима. Надам се да ће кроз овај парламент и уопште тај неки нови принцип вођења политике израсти и неке нове политичке снаге у Србији.

То би било лековито за све, за будућност пре свега.

Притисак на политичку елиту

Уколико је 208 посланика позиције и само 42 опозиције,

□ да □ ли □ би □ и □ то □ мало □ опозиционо □ нестало □ саротирајућим □ председником Скупштине?

- Не могу то да судим. Не бих да подсећам на случајеве када је један посланик улазио у Скупштину па правио озбиљну политичку каријеру. ствар је на потенцији те опозиције, али мислим да је за стварање критичке мисли која је неопходна у сваком друштву, а посебно овоме, важно да се поново некако организује цивилни, невладин сектор, јер мислим да је ту затајило цело друштво. Грађани морају да врше притисак. Небитно је позиција, опозиција, све су то политичке елите, хајде да видимо стварни притисак друштва и грађана на оно што зовемо политичком елитом.

Драган Миливојевић

(Дневник)